

בתי המשפט

תא 554/00
4.8.02

בביהת המשפט המחויזי בחיפה

בפני כבוד השופט גדיון גינז

בעניין: Autodesk, Inc .1

חברה המאוגדת בארצות הברית

Microsoft Corporation .2

חברה המאוגדת בארצות הברית

ע"י ב"כ עזה"ד סורוקר - אגמון

התובעות

-נגד-

1. ב.א.ב. תכנון ופיתוח הנדסה בע"מ (ח.פ. 51.152598)

2. אברהם בן דוד (ת.ז. 026732842)

ע"י ב"כ עזה"ד אבנر פרידמן

הנתבעים

התובעים שכנגד

-נגד-

Autodesk, Inc .1

חברה המאוגדת בארצות הברית

Microsoft Corporation .2

חברה המאוגדת בארצות הברית

ע"י ב"כ עזה"ד סורוקר-אגמון

3. ערן סורוקר, עורך-דין

4. יונתן אגמון, עורך-דין

5. אריאל כ"ץ, עורך-דין

הנ' 3-5 ע"י ב"כ עזה"ד יעקב קלדרון

הנתבעים שכנגד

בשם התובעים והנתבעות שכנגד 1 ו-2: עו"ד ערן סורוקר + עו"ד ע. סיידס

בשם הנתבעים שכנגד 3: עו"ד יעקב קלדרון

בשם הנתבעים: עו"ד אבנر פרידמן

פסק דין

1

2. תביעה בגין הפרה נטענת של זכויות יוצרים בתוכנות למחשב. לאחר עיון

3. החלטתי להעתיר ל התביעה ולחייב את הנתבעים בפיצוי הסטוטורי הקבוע

4. בפקודת זכויות יוצרים.

5

התביעה

בימים 28.3.00 הוגשה התביעה הנוכחית. התובעות חברות תוכנה מהידיעות בתבל. הן משקיעות عمل וממון רב בפיתוח תוכנות ובשיווקן. בתביעה נטען, כי הנتابעים העתיקו תוכנות מקוריות של התובעות ועשׂו בהן שימוש, במשרדייהם לצרכים עסקיים. התובעות טוענות, כי התביעה 1 היא הבעלים, בין היתר, של תוכנת השרטוט והאדריכלות הידועה בשם AutoCad ובסימני המסחר הנילוים לה. לגבי התביעה 2 נטען, כי היא הבעלים של זכויות היוצרים בתוכנת הפעלה Windows 95, בחבילת התוכנות Office 97 ובסימני המסחר הנילוים לחבריה זו.

בשלב הגשת הראיות קיבלתי תצהירים ממא Kevin Lara מטעם התביעה 1 ומאת Jeffrey Steinhadt מטעם התביעה 2 המאשרים את בעלותה של כל אחת מהතובעות בזכות היוצרים בתוכנות, ובסימני המסחר נשוא התביעה. בשלב הסיכומים לא חלק יותר בא-כוחם המלומד של הנتابעים על זכויות אלה של התביעה.

סעד זמני / חיפוש ותפיסה

במקביל להגשת התביעה עטרו התובעות בכתב למתן סעדים זמניים. כבר באותו שלב היו בידי התובעות ראיות לכואורה להפרת זכויותיהן, ראו תצהיריו של החוקר המתמחה גיל אברהם מיום 19.3.2000 המדווח על ממצאיו בבדיקה במקום עסקיה של הני 1 بتاريخ 19.3.00. בהחלטה, במעמד צד אחד, נעתרתי לביקשות, נתתי צווי מנעה זמניין וכן מונע עורכי דין מטעם התובעות כconomics נכיסים זמניים לצורך כניסה למשרדי הנتابעים, בדיקה של המחשבים הנמצאים שם ובירור השאלה האם נמצאים במחשבי הנتابעים תוכנות מועתקות אלה של התובעות. הפעולות שלconomics הנקסמים תועדה בכתב וגם בצילום של קלטת וידאו, שהוגשה מאוחר יותר לתיק.

בפרוטוקול שנערך במעמד החיפוש כתוב הכוнос הזמני עו"ד ערן سورוקר:

"היום, יום 3.4.2000 בוצע צו כניסה נכיסים זמני לפי החלטת כבוד השופט גינט מיום 28.3.2000, במשרדי חברת ב.א.ב. תכנון ופיתוח הנדסה בע"מ

בפני כבוד השופט גדיון גינט

(הפעלת תחת השם המסחרי תופ הנדסה) הממוקמים בסמוך לצומת הצ'ק פוסט.

עם תחילת ביצוע הפעלה הוצאה החלטה בפני מנהל העס - המשיב 2 - מר אברהם בן דוד. הוצע למր בן דוד לקבל מסמכים משפטיים מינהל בית משפט ולחחותם על אישור מסירה. רק לאחר קבלת ייעוץ משפטי ניאות מר בן דוד לחחותם על אישורי המסירה וקיבל לידייו את מסמכיו בבית המשפט עבור המשיבים.

במהלך ביצוע הצ'ק בוצע מיפוי של מחשבי העסק והורידו לדיסקטטים נתוניים אודוות התוכנות שהותקנו על גבי המחשב (Registry) ולגבי התוכנות בהן נעשה שימוש בפועל (Mapping).

הוצע למר בן דוד לבדוק העתקה למדיה מגנטית של הדיסקטטים המשקפים את מצב התוכנה .... מר בן דוד סירב.

בעסק היו מספר חדרים נעלמים. העתקה למר בן דוד לפתח את החדרים וללוות את אנשי המחשבים מטעמי כך שנוכל לבצע את הצ'ק. מר בן דוד לא קיבל את העתקה זו ולא שיתף פעולה.

למרות סמכותי לפי סעיף 3.3 לבקשת החלתוי לא לפרוץ לחדרים הנעלמים.

במהלך הביצוע מסר לידי מר בן דוד העתקי רישיונות וחובניות בגין רכישת תוכנות של החברות המבקשות, כפי שנמצאו על ידו בעסקו המסומנים "C-A". במהלך ביצוע הפעלה סירב מר בן דוד לשתף פעולה ואף הזמין נידחת מטרחה בתאנת שווה של "פריצה לעסק".

עו"ד ערן سورוקר

עדימ לבייזע צו הביבו:

רמי סלמן, עו"ד עידן סייזס, רס"מ אלכסנדר קיבנשטיין מ.א. 562082"

כוński הנכדים מסרו הודעה בכתב נוספת לתיק ביום 3.12.00 ובה כתבו:

- "1. ביום 28.3.2000 מינה כבוד בית המשפט את הח"מ ככוński נכדים לפי הסמכויות המפורטוות בבקשתה במסגרת בש"א/00 4894.
- "2. ביום 3.4.2000 בוצע צו הביבו בהתאם להחלטת כבוד בית המשפט.
- "3. ביום 5.4.2000 הגיעו ככוński הנכדים דיווח לכבוד בית המשפט אודוות ביצוע צו הביבו בזמן.
- "4. במהלך ביצוע צו הביבו נערכ פרוטוקול המתאר בפרוטרוט את פעולות הביבו. בנוספ' נערכ' טרשים המתאר את מיקום המחשבים במשדי המשיבה מס' 1, ב.א.ב. תכנון ופיתוח הנדסה בע"מ (להלן: "תו"פ").
- "5. ביצוע הצ'ק ערך בשעתים ומחזאה. טרם תחילת ביצוע פעולות רישום התוכנות הקיימות בתו"ב המתינו כוński הנכדים ממחזית השעה וזאת כדי להתחילה לבצע את הצ'ק שיתוף פעולה. למרות המתנה זו וחסר העבודה כי הח"מ אף שוחח עם עורך דין מטעם המשיבים סירבו המשיבים לשתף פעולה ואף ניסו למנוע מהכובנס את פעולות הביבו.
- "6. במהלך ביצוע הצ'ק הועתקו לדיסקטטים קבוע מחשב המכללים מידע אודוות התוכנות המותקנות על גבי מחשבי הנتابעים. ביצוע העתקת הקבצים הוא הליך פשוט שאינו מחייב הרצת תוכנה כלשהי על גבי מחשבי הנتابעים.

בפני כבוד השופט גדיון גינז

עם סיום בדיקת המחשבים הוצע לנ忝בע 2 לעורך העתקה למדיה מגנטית מהדיסקטים שהוכנו, אך הוא סירב.
 7. העתקה מידעה זהה נועדה מחד למלא אחר מטרת החוק לתפישת ראיות אשר קיימים חשש סביר להעלמתן ולאפשר מאידך את המשך עבודתם של הנ忝בעים. המחשבים עצם, אשר לא נגרם להם כל נזק ואשר לא גורע מהם דבר, נותרו בחזקת הנ忝בעים. כונס הנכסים לא העתיק ולא עיין בתוכנות המותקנות על גבי מחשבי הנ忝בעים. כונס הנכסים לא העתיק ולא עיין בקבצים התוכנניים המצויים במחשבי הנ忝בעים. כונס הנכסים לא הוסיף ולא העתיק מחשבי הנ忝בעים כל תוכנה שהיא. כונס הנכסים לא הוסיף ולא העתיק דבר למחשבי הנ忝בעים.

"מהדיסקטים אשר מצויים בידי כונסי הנכסים הופק מידע אשר משקף תМОנות מצב ראשוני, מקדמית וחלקית לגבי התוכנות אשר היו מותקנות על מחשבי הנ忝בעים ביום ביצוע צו הכוнос, צוין כי מספור המחשבים נעשה לפि התרשימים המצורפים כנספה "ב" להודעה זו.

...
 24. סה"כ נכוון ליום ערכית הודעה זו נמצאו התוכנות הבאות:

1. 11 עותקים מחבילת תוכנות "Office" הכוללת תוכנות מסווג "Excell", "Word", "Powerpoint" ו- "Outlook".
2. 1 עותק של תוכנה מסווג "Visual" מתוצרת התובעת מס' 2.
3. 10 עותקים של תוכנה מסווג "Autocad 14" מתוצרת התובעת מס' 1.
4. 10 עותקים של תוכנה מסווג "Plus!" מתוצרת התובעת מס' 2.
5. 16 עותקים של מערכת הפעלה מסווג "Windows" מתוצרת התובעת מס' 2.
6. 4 עותקים של תוכנה מסווג "Windows NT Station" מתוצרת התובעת מס' 2.
7. 1 עותק משל תוכנה מסווג "Windows NT Server" מתוצרת התובעת מס' 2.

25. במהלך החיפוש הוצגו בפני כונסי הנכסים שלושה רשותות שנחזו להיות תקפיים: לחבילת תוכנות "Office", למערכת הפעלה "Windows" ולהתוכנת "Autocad 12". רשיונות נוספים לא נמסרו לידי הלקוח עד ליום כרייכת דין וחשבון זה.

במסגרת הראיות, שהוגשו בשלב מאוחר יותר על ידי בעלי הדין, הցינו התובעות חוות דעת מיום 17.5.01 של מנחים דולינסקי, דוקטורנט לימודי מידע ובעל תואר שני בתחום זה. הוא בדק את הדיסקטים אליהם הועתקו קבצי המחשב שהורדו ממחשבי הנ忝בעים במהלך החיפוש והתפיסה מיום 3.4.00. המומחה נתבקש לקבוע האם במחשבים שנבדקו מצויים תוכנות אשר זכויות היוצרים בהן שייכות לתובעות. המומחה השיב על השאלה שהזגגה לו בחיוב. בנספח 3 לחווות דעתו נמצאת "טבלת סיכום מצאים" המראה שורה ארוכה של תוכנות של התובעות, שנמצאה בדיסקטים שהועברו אליו לבדיקה.

בפני כבוד השופט גדיון גינז

1

אם, ההנחה היא, כי הדיסקטיים שהועברו למומחה זולינסקי לבדיקה
משקפים את מצב מחשבי הנتابעים במועד "ביקורת" כונסי הנכסים במשרדי
הנתבעים, הרי יש בחוות דעתו של המומחה הניל'ל כדי לבסס את טענת הפרת
זכות היוצרים שבפי התובעות.

6

ההגנה

הנתבעים הכחישו את כל טענות התובעות כלפייהם. הם טוענו, כי לא העתיקו
תוכנות של התובעות, כי אףלו יש ראייה לכך, שתוכנות מועתקות נמצאו
במחשבים שבמשרדייהם, הרי אין זה אלא פרי קונויה ותרמיה שנציגים של
התובעות ואולי עובד לשעבר וממורמר של הנتابעים היה צד להן.

11

הסדר דין

5. במועד שנקבע לשמיית המשפט, הגיעו בעלי הדין להסדר דין שבו נאמר:

"סטורוקר + קלדרון + פרידמן:

"1. הנتابעים יוכלו להגיש את הריאות הנוספות (כולל חוות דעת מומחה)
שלהghostן עתרו בתיק בש"א 18534/01.

"2. אחרי הגשת הריאות דלעיל יטענו עורכי הדין של בעלי הדין בע"פ לבית
המשפט על בסיס כלל התייעוד שהוגש לתיק זהינו, תצהירם וחווות דעת של
כל בעלי דין שהוגשו לתיק עד היום. בית המשפט ייתן פסק דין לגופו של
ענין לאחר שמיית הטענות כאמור.

"3. במסגרת הטענות בע"פ יהיו עורכי הדין רשאים להתייחס גם לבקשתות
ביניהם תלויות ועומדות כלל שלא הוכרעו עד היום, כולל בקשה להכריע
בעניין זה או אחר בדחיפות. כן יוכלו לטעון טענות באשר למשקל הריאות
שבפני בית המשפט.

"4. למניעת ספק, מוסכם בין בעלי הדין שפסק דין של בית המשפט
יתיחס לכל השאלות השניות בחלוקת ביניהם, יינתן בדרכו הרגילה והיה
נתון לערעור בזכותו בבית המשפט העליון".

6. משמעות ההסדר הדיוני היא, כי בעלי הדין ויתרו על חקירה שכגד של

מצהירים וכי שנטנו חוות דעת לתיק. מבחינות הנتابעים, משמעות ההסדר
 הדיוני היא, שלא ניתן לקבל את טענותיהם המתיחסות לתרמיה, קונויה או
מירמה מצד התובעות או נציגיהן, בשים-לב לכך, שטענות אלה הוכחשו על-ידי
התובעות ועדיהן ואין כל ראייה התומכת בהן. בעל-דין המעלת טענה של

בפני כבוד השופט גدعון גינט

1 מרמה, קנוינה או טענה דומה, חייב למצער בחקירה שכגד של עדי בעל-הדין
 2 כלפי מועלית הטענה. משלא נעשה הדבר בעניינו, אין זאת אלא שהנתבעים
 3 ויתרו עליה. לגבי מידת הסבירות שבטענות ההגנה של הנتابעים, אני מפנה
 4 לחילופי הדברים עם בא-כוח הנتابעים במהלך סיכון ע"פ.
 5 מעבר לאמור לעיל, הרי חלק נכבד מטענות ההגנה (טענות נגד זכות היוצרים
 6 של התובעות או בעלותן בסימני המסחר המתייחסים לתוכנות) נזנוחו
 7 בסיכון ע"פ של בא-כוח הנتابעים ואין, לכן, צורך לדון בהן.

הפרה

7. בחנתי את חומר הראיות שהוגש לתיק בהתאם למוסכם על ידי בעלי הדין
 8 בהסדר הדיוני דלעיל. מצד אחד עומדות הראיות, שהגישו התובעות,
 9 המצביעות על הפרה של זכויותיהם בתוכנות נשוא התביעה על ידי כך, שתוכנות
 10 אלה הועתקו למחשי הנטבעים וככל הנראה נעשה בהן שימוש לצורך
 11 הפעולות העיסוקית של הנتابעים. מנגד הגיעו הנتابעים חוות דעת בכתב (בשא
 12 18534/01) של ד"ר יוסף גיל (הוגש לתיק ביום 25.12.01), שעירקה התקפה
 13 על התובעות, מעמדן בתחום ייצור והפקה של תוכנה, קביעה שהතובעות
 14 מהוות מונופול בשוק, וכן טענה, כי ביצוע החיפוש והעתקת תוכנות מחשי
 15 הנטבעים, שבוצע על ידי כווני הנכסים לא נעשה בצורה מקצועית נאותה
 16 באופן שנייתן יהיה למדוד מהם את דבר הפרה לו טענות התובעות.
 17 הנتابעים הגיעו אמנס תצהיר עב כרטס של הנtabע 2 מתאריך 16.9.01, אלא
 18 שהעיקר נעדר מתחair זה. אין בו תיעוד ברור המראה כי התוכנות שנמצאו
 19 במחשי הנטבעות נרכשו כדי או שנייתנו לגיבתן רישיונות כדי מאת התובעות.
 20 כך, למשל, מצרף הנtabע 2 בסעיף 8.8. לתחairו "למען שלימיות התמונה"
 21 חבילת מסמכים שהוא מכנה הרשionario לכל התוכנות שברשות הנtabעים.
 22 המצהיר מדבר על רשימת תוכנות ליום 1.2.2001, שהוא מועד שאינו רלייבנטי
 23 לעניינו. התובעה הוגשה, כזכור בסוף חודש מארס 2000 והחיפוש במשרדי
 24 הנtabעים בוצע ביום 3.4.2000. אלה המודדים הרלייבנטיים לעניינו ואליהם
 25 לא התייחס הני 2 בתצהирו.
 26
 27

בפני כבוד השופט גדיון גינט

1

לאחר ששמעתי את סיכומי עורכי הדין המלומדים בע"פ ביום 27.12.01 הגעתי
 למסקנה, כי אין מנוס אלא לדחות את עמדת הנتابעות. הראיות מטעמן, אין
 אלא טענות נסיבתיות ולא ראיות חד משמעיות מצד מי שהמידע המלא הוא
 בידו ובשליטתו. הנتابעים ידעו והכירו את כל טענות התובעות לפיהם, לכל
 המאוחר, ביום ביצוע החיפוש. דבר לא מנע מהם להביא ראייה ברורה לגבי
 התוכנות הנמצאות בכל המחשבים שבמשרדייהם במועד הרלוונטי. מדובר לא
 נעשתה בדיקה כזאת מטעם הנتابעים על ידי מומחה לדבר יום אחד לאחר
 ביצוע החיפוש? מדובר נתבקש ד"ר יוסף גיל להתייחס לעניין רק בחודש נובמבר
 2001, כאשר המועד הרלוונטי הוא מרץ 2000? השאלה בפני בית המשפט היא
 עובדתית גרידא: האם היו תוכנות מועתקות בעסק של הנتابעים בסמוך
 לביצוע החיפוש? לשאלת זו הביאו התובעות ראיות של מי שערכו את החיפוש.
 ראו התצהירים של ערן סורוקר (14.11.00), החוקר הפרטיו גיל אביר
 (13.11.01), והמושcia לפועל המוסמך רמי סלמן (13.11.01). האחוריים לא
 נחקרו בבית המשפט. טענות בעל הדין שכנגד מבוססות על השערות ועל סימני
 שאלה, כאשר אותו בעל דין יכול היה להביא ראייה מכיוון שהמחשבים
 שבמחלוקת היו כל הזמן ברשותו ושליטתו. ראו בהקשר זה גם הערטתי בסעיף
 13 סיפה להלן.

19

נקודה אחרת זו יפה גם לעניין הטענה, כי לנتابעים רשיונות מأت התובעות
 לתוכנות השונות. כפי שהראו התובעים יש פער בלתי מוסבר בין מספר
 התוכנות המועתקות במחשביהם לבין מספר הרשויות הדרוש. נקודה זו
 הייתה ברורה לכל אורך הדרך מאז תחילת ההליכים וחרף זאת לא השתנה דבר
 מאז הגשת התביעה ועד למועד בו הוגשו ראיות הצדדים. הנتابעים אמרו
 להזכיר הנהלת חשבונות מסודרת לפי הוראות מס הכנסתה. הם הגיעו תצהיר
 של רואה החשבון של הני 1 אפרים כ" (16.9.01) המפרט את ההפסדים
 שליטה הנتابעים נגרמו להם בעקבות פעילותם של כווני הנכסים הזמנניים.
 במסגרת זו יש בידיהם בוודאי תיעוד מלא הנוגע לרכישת תוכנות או רישונות

בפני כבוד השופט גدعון גינז

1   1. אם היו בידיהם רשיונות או אישורים נאותים לגבי התוכנות
 2   שבמחלוקת, הרי היו יכולים להציגם, באופן מסודר ותוך התייחסות למצאי
 3   התוכנות במועד הרליבנטי, בפני בא-כוח התביעה או בפני בית-המשפט ללא
 4   כל קושי. מדובר לא הציג רואה-החשבון הנכבד את פירוט הוצאות הנתבעת 1
 5   לרכישת תוכנה או לרכישת רשיונות לשימוש בתוכנה? משלא נעשה הדבר,
 6   המסקנה הבלתי-נמנעת היא כי רשיונות, או תיעוד אחר המעיד על רכישה
 7   חוק של התוכנות, אינם נמצא.

8

9   8. הנתבעים גם טענו, כי לאור מהות עיסוקם, מספר התוכנות המועתקות אינו
 10   סביר. טענה זו נסתרת על ידי העובדה, שהנתבעים רכשו כדי תוכנות מהסוג
 11   הנדון לאחר תחילת ההליך הנוכחי. למעשה, יש בכך כדי להצביע על אינטרס
 12   של הנתבעים בשימוש בתוכנות הניל.

13

14   9. אני מקבל, איפוא, את טענת ההפרה שבפי ב"כ התביעה שסוכמה על ידיו
 15   בטענותיו בע"פ מיום 27.12.01 פרוי עמי 27 שוי 15-3 כدلמן :

16

17   10. "טענת ההפרה אדוני כפי שהיא מסוכמת בהודעה מטעם קונסיל הנכסים
 18   מיום 28 בנובמבר 2000, היא שעל גבי מחשבו הנתבעים היו מותקנות
 19   התוכנות הבאות: 11 עותקים מchodząת תוכנות Office מתוצרת התובעת, 2,
 20   עותק אחד של תוכנה מסווג Visual Mataczarata התובעת, 2, 10 עותקים של
 21   תוכנה מסווג אוטומך 14 מתוצרת התובעת, 1, 10 עותקים של תוכנה מסווג
 22   פלוט Mataczarata התובעת מס' 2, 2, 16 עותקים של מערכת הפעלה מסווג
 23   Windows Mataczarata התובעת, 2, 4 עותקים של תוכנה מסווג NT
 24   Windows Station 2, ווותק אחד של תוכנה מסווג NT
 25   Mataczarata התובעת. עד עכשיו נכוון להיות הרשינויות התקפים למועד
 26   ביצוע הפשיטה. 3.4.00. שהוצגו לנו הם בדיקות אופיס, רשיונות למערכת הפעלה
 27   הפשית, והם: רשיון אחד לתוכנת חבילות אופיס, רשיונות לרשינויות שהוצגו לנו בעת
 28   הפשיטה, ורשיון אחד לתוכנה מסווג אוטומך 12 שזו גרסה ישנה של תוכנת
 29   Windows ורשיון אחד לתוכנה מסווג אוטומך 14 שזו גרסה ישנה של תוכנת
 30   אוטומך 14 שבכלול לא הייתה מותקנת על מחשבי החברה. רשיונות נוספים
 31   לא הוצגו מעז ועד היום."

32   11. התביעה מבקשת פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח ההוראה שבפקודת זכות
 33   יוצרים. הפקודה, כפי שתונקה, מאפשרת קביעת פיצוי בסכום שבין 10000 ל-
 34   20000 ש"ח, כאשר לפי נספח 3 לחוות דעתו הניל של דולינסקי מדובר ב- 18

בפני כבוד השופט גدعון גינז

1 תוכנות שונות, כלומר ב-18 הפרות שונות. ראו בהקשר זה גם הסיכום שערך
 2 עו"ד יונתן אגמון בנספח א' מתאריך 3.4.00 לתחזרו מיום 14.11.00.
 3

4 הנتابעים, בלבד מטענותיהם הכלליות בדבר העדר הפרה וחוסר אמינות של
 5 פעילות נציגי התובע, טענות שנידחו על ידי, לא חלקו על הנтоונים
 6 המספריים דלעיל. גם לא הייתה טענה, שאפילו נמצאו תוכנות מועתקות
 7 במחשיبي הנتابעים (בניגוד לטענה העיקרית של הנتابעים), כי אז אין בכך
 8 הפרה במובן הפקודה.

פיצוי מכוח הפקודה

9
 10. בפסק דין (לו הסכימו השופטים י. גריל ו-ר. חפרי-וינוגרדוב) ב- עא (חי)
 11 4886/99 אקו"ם נ' Mai מסעדות (4.10.00) כתבתי:

12 "3. המערערת מבקשת לפסק לה פיצוי ללא הוכחת נזק בהסתמך על
 13 סעיף 3א' לפקודת זכות יוצרים 1924. לפי סעיף זה רשיין בית המשפט על פי
 14 בקשה תובע (הבעליים של זכות היוצרים) לפסק לו, לכל הפרה, פיצויים
 15 בסכום שבין 10,000 ש"ח ל- 20,000 ש"ח. עדות באת-כוחה המלומדת של
 16 המשיבה 2 היא, כי ככל מקורה נתונה פסיקת הפיצוי הסטטוטורי לשיקול
 17 דעת בית המשפט, וכן כי בנסיבות המקורה מון הרואין היה לפסק פיצוי
 18 הנמוך מזה הסטטוטורי.

19 "...
 20 7. פירושו של השופט המלומד לסעיף 3א' לפקודת זכות יוצרים 1924
 21 אינו נראה לנו. הסעיף מKENA את הזכות לתבוע פיצוי מכוח החוק בגין
 22 הפרת זכויות. בעניינו אין מחלה בדבר עצם הפרה. השאלה איננה האם
 23 המערערת יכולה להיות את הנזק שנגרם לה בפועל. המחוקק אינו
 24 מחייב אותה לתבוע נזק זה, אלא מ肯ה לה את האפשרות לתבוע פיצוי מכוח
 25 החוק, במקום אותו נזק. תביעה לפיצויים בגין הפגיעה שלא צורך
 26 בתום לב. הנפגע, בעניינו המערערת, זכאי לפיצויים בגין הפגיעה שלא צורך
 27 בhoeuch נזק: ע"א 592/88 שגיא נ' נינוי פ"ד מו (2) 3616/92; ע"א 264, 254 (5)
 28 דקל שירות מחשב נ' חשב יחידה הבינקייבוצית לשירותי ניהול פ"ד נא (5)
 29 337, 342, 350; ע"א (ת"א) 753/94 חדשנות נ' הוליגר, סעיף 19 (דין ועוד);
 30 ת"א (נץ') 831/90 סאדר נ' אלקטו פ"מ נ"ד (1) 177, 185 ד"-ה; ת.א. (שלוט
 31 ת"א) 46/94 אקו"ם נ' גיט. גזית ים (השופטת ח. ינון, 25.12.97, תקדים).

32 "...
 33 בעניין ע"א 3616/92 דקל הניל ציינה השופטת שטרסברג-כהן, בעקבות
 34 פסיקה באלה"ב, כי גם כאשר ברור שהותבע לא סבל כלל נזק ממשי
 35 והנתבע הרווחה מעט מאד מן ההפרה, יש לפסק פיצוי סטטוטורי, אם כי,
 36 במקרה זה, יטו בתים המשפט לפסק פיצוי בשיעור המינימלי הקבוע בחוק"
 37 (שם, סעיף 18 סיפא). בהמשך צוין: "שיעור הפיצוי הסטטוטורי צריך לבטא
 38 איזון נאות בין המטרה לפצות את הותבע על נזקו לפי עקרונות נזקיים לבין
 39 המטרת ההורתעתית המופנית אל המפר. גמישות בבחירת התשתיית לפסיקת

בתי המשפט

הא 554/00 פס"ד 4.8.02

בבית המשפט המחוזי בחיפה

בפני בבוד השופט גدعון גינט

הפיוצריים, משרתת את תכליית חיובו של המפר זכות יוצרים של אחר, בcz'ורה הטובה הייעלה והצדוקת ביוטר...”

"לענין מדיניות המחוקק המאפשרת מתן פיצוי לנפגע ללא הוכחת נזק ניתן להפנותו, לשם השוואה, לדברי החקיקה הבאים: סעיף 11 (א) + (ב) לחוק החוזים (טרופות בשל הפרת חוזה) תש"ל-א-1970, הדן בפיצויים ללא הוכחת נזק. ראו לענין זה: גבריאלה שלו, דיני חוזים, מהד. שנייה (ירושלים תשנ"ה) 586. לפि חוק איסור לשון הרע (תיקון מס' 6) תשנ"ט-1998 רשי בית המשפט בתביעות לשון הרע לפסק פיצוי ללא הוכחת נזק עד סכום של 50,000 ש"ח. חוק עולות מסחריות תשנ"ט-1999 קובע בסעיף 13 כי בית משפט רשי לפסק לנפגע כל עולחה בגין כל עולחה לפי אותו חוק פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 ש"ח.

8. עיון בפסקה באראה"ב ובבדרי המלומדים שם, עליהם הסתמכו פסקי הדין בעניין ע"א 592/98 שגיא וע"א 3616/92 דקל הנ"ל, מראה כי גם שם נקבע שתובע, אשר זכות היוצרים שלו הופרה, זכאי, לפי בחירתו הוא, לתבוע את הפיצוי הקבוע בחוק. כאשר התקיימו התנאים לפסקית פיצוי זה, אין, בדרך כלל, בית המשפט חופשי שלא לפסוק את הפיצוי האמור. בית המשפט יכול לפסוק את הפיצוי המינימלי הקבוע, אך אין מקום לפסקה של סכום נמוך מזה. "הפיצוי הסטוטורי שלעצמם איננו גובה וקביעת גבול עליון וגבול תחתון לפיצויים, כובלת במידה רבה את ידי בית המשפט שאינו רשאי לחזור מהגבولات שהותוו, לא לפני מעלה ולא כ לפה מטה." - ע"א 3616/92 דקל הנ"ל, סעיף 20 רישא, שם, ע' 352 ג'.

סעיף 9.9. בchap: Goldstein Paul, Copyright, vol. II צוין, תוכן פרשנות

Copyrights Act 1976 (1) 504(c), כי מקום שברור שהותוב לא סבל נזק של ממש והריווח של הנ忝בע קטן, יפסוק בית-המשפט את הפיזי המינימאלי: שם, סעיף 12.2.1 טכסט לה"ש 19. לפי האסמכתאות המובאות שם, ראו למשל: Vincent Bly v. Banbury (District Court, D. Pennsylvania), שם הייתה ההפרה טכנית גריידא, טענית תוכנת מחשב לזייכרונו זמני של מחשב. נפסק כי אין מקום, במקרה של הפרה, לפטיקה נמוכה מזו שלפי הראוצה הקבועה בחוק. המחברים המלומדים מצינינם בין מטרות החוקה הקבועת פיזיו ללא צורך בהוכחת נזק את הרצון להקל על טובעים, לעודד את בעלי הזכויות לתבע מפירותיהם ואת הצורך להרתווע מיפור בכוח. דברים דומים מובאים אצל Boorstyn Neil, Copyright Law, para.10:16.

10. חurf הדברים הברורים בפסקה שהובאה לעיל הרי אין הכרה לקבוע גם כאן כי לא ניתן לחזור מסכום המינימום הקבוע בסעיף 3' לפקודות זכות יוצרים. יכול להיות שישנם מקרים, שפסקה בכיוון זה אפשרית, ה גם שלא הובאה בפנינו כל אסמכתא לכך. אנו סבורים, שאפילו יש בבית המשפט שיקול דעת בהקשר זה (ואנו משאירים שאלה זו לצורך עיון), הרי בעניינו אין נימוקים המצדיקים הימנעות מפסקת סכום הנמור מהמינימום הקבוע בפקודה".

בפני כבוד השופט גدعון גינט

11. התובעות טענות, ויש טעם רב בדבריהם, כי במקרה הנוכחי אין הנتابעים
 2 זכאים לכל הקלה. מדובר בהעתקה של תוכנות, שנעשתה במסגרת של פעילות
 3 עסקית. מדובר בהעתקה בהיקף מסחרי, מדובר בבעל דין שלכל אורך הדרך
 4 כפר בטענות נגדו. מדובר בבעל דין, שהאשים את התובעות ואת נציגיהם
 5 בפעולות הגובלות בחוסר הגינות, זיווג ומירמה. בזודאי שגם עניינו אין כל
 6 סיבה עניינית לפסקה מתחת לרף התחathon הקבוע בפקודה, אפילו היה
 7 המחוקק קובע כי הדבר אפשרי.
 8 החלטתי להתחשב, לפנים מסורת הדין, בכך שבמועד שנקבע לשםיעת הריאות
 9 הסכימו הנتابעים לקיים הדיון ללא חקירה של מצהירים, באופן ששאלות
 10 משקל הריאות והערכתן נמסר, למעשה, לשיקול דעתו של בית המשפט.
 11 אמרתי כי כבר לעיל, כי דרך דיוונית זו היה בה, מבחינה מעשית, משומם יותר על
 12 עיקר טענות הנتابעים. לעניין הסעד הכספי, אני סבור, שמן הרاوي שהסדר זה
 13 יזקף לזכות הנتابעים. גם בקביעת סכום הפיצוי למועד פסק-דין, במקום
 14 למועד ההפרה או למועד סמוך, כפי שראויה היה לעשות, יש משום הקלה,
 15 לפנים מסורת הדין, לנتابעים. כן יש לזכור, כי התובעים לא חוזרו בסיכוןיהם
 16 על הדרישה לחייב בפיצויי גם בגין הפרת סימני המסחר שלחן הכרוכה
 17 בהעתקת התוכנות, וגם בכך יש משום הקלה לגבי הנتابעים.
 18
 19 מסקנתי היא, שת חישוב הפיצוי מכוח הפקודה יש לקבוע על בסיס של
 20 10000 ש"ח לכל אחת מ- 18 התוכנות המועתקות (ראו הטענות בפרוטוקול
 21 27.12.01 עמ' 32 שוי 17).

התביעה שכגד

22. הנتابעים הגיעו ביום 10.1.01 כתוב התביעה שכגד (לאחר שכבר קודם לכך הוגש
 23 כתב הגנה, שלא במועד הקבוע לכך בתיקנות סדר הדין האזרחי ולא קבלת
 24 רשות בהתאם) הן כנגד התובעות והן כנגד שלושה עורכי דין שייצגו את
 25 התובעות בהליכים כאן. עיקר הטענות בתביעה שכגד מתיחסות בדרך
 26 פעילותם של כונסיו הנכסיים במהלך ביצוע החיפוש בתאריך 3.4.00. גם לגבי
 27

בפני כבוד השופט גدعון גינט

1 התביעה שכגד חל האמור בהסדר הדיווני הנ"ל. עוד יש לציין שבתחילת הדיון
 2 בע"פ בתאריך 27.12.01 אמר ב"כ הנתבעים כי "אנחנו נכוונים למחוק את
 3 הנתבעים 5-3 [קרי: עורכי הדין- ג.ג.] מכתב התביעה שכגד بلا צו
 4 להוצאה", פטי עמי 25 שוי 10-9. עד מה זו מלמדת על הערכתו של ב"כ הני את
 5 סיכוייה של התביעה-שכגד.

6
 7 כפי שציינתי לעיל לא מצאתי פגם בפעולות כונסי הנכסים במהלך ביצוע
 8 החיפוש במשרדי הנתבעים. צפיתי בקלטת המתעדת את חלק הארי של
 9 החיפוש הנדון (ושצולמה שלא בידיעת הני), ת/1, והדברים העולים ממה
 10 שצולם והוקלט תומכים בمسקנה זו. לגבי כל שאר הטענות שבכתב התביעה
 11 שכגד לא הובאו כל ראיות ממש, להבדיל מטענות כלליות של הנתבע 2
 12 בתצהיריו. גם כאן לא הובאו ראיות מכל ראיון לגבי הטענות העובדתיות
 13 שבפי הנתבעים. עוד יאמר, כי קביעותיי דלעיל בדבר הימצאות תוכנות
 14 מועתקות במחשב הנתבעים יפות גם לעניין התביעה שכגד. אם כתזאה
 15 מהצורך להסיר את התוכנות המועתקות, לאחר ביצוע החיפוש, נגרמו
 16 לנבעים הוצאות, הרי אין להם אלא להלין על עצם. גם העובה שהיה
 17 דיווח בעיתונות על ביצוע החיפוש ועל טענת התובעות, כי מדובר בתוכנות
 18 מועתקות, אינו יכול לבסס טענה של לשון הרע כלפי הנתבעים-שכגד משעה
 19 שמדובר בדיווח התואם את העובדות.

20 במאמר מוסגר אני מצין, שבסעיף 14 לכתב התביעה שכגד טענו הנתבעים כי
 21 פנו לשירותיו של מומחה למחשבים "לשם החזרת המצב לקדמותו לרבות
 22 בדיקת המחשבים והתקנה מחדש של התוכנות בהם". ליותר לצין, שלא
 23 מצאתי תצהיר של אותו מומחה למחשבים בדבר מצב התוכנות בכל אחד
 24 מחשב הנתבעים בכרכז תצהيري עדות ראשית שהגישי הנתבעים ביום 16.9.01
 25 לתיק.

26
 27 מסקנתי היא שאין התביעה שכגד על מה לסתוך ואני דוחה אותה. כפי
 28 שציינתי במהלך הדיון בע"פ, ספק אם היה מקום להגשת תביעה נגד עורכי-דין

בפני כבוד השופט גدعון גינט

1 המיצגים את בעל-הדין שכנדג. הגשת תביעה כזאת, על בסיס הטעוד שהיה
 2 בידי הנتابעים במועד הגשתה, מעלה את החשש, כי היא נועדה להטיל מORA
 3 על בא-כח התובעות ולמנוע מהם לפעול, למיטב הבנותם, כמייצגים של
 4 התובעות. העובדה שבא-כח הנتابעים חוזר בו מהתביעה ברגע האחרון, אינה
 5 מפחיתה את הנזק שנגרם בעצם הגשתה.
 6
 7 15. במהלך ישיבות קדם משפט בתיק זה ניתנו על ידי מספר החלטות בנושאים
 8 דיווניים. חזרתי ועימתי בהחלטות אלה, גם לאור כלל חומר הראות שהוגש
 9 וטענות עורכי-הדין ובשים לב להסדר הדיווני המוסכם. איןני מוצא לנכון
 10 לשנות את החלטות הביניים הנ"ל.

11

סעד

12 16. אני דוחה, איפוא, את התביעה שכנדג. התביעה בתיק העיקרי מתකבלת.
 13 ניתנים בזאת צווי מנעה כمبرוקש בעתרויות שבסעיפים 48.1, 48.2 לכתוב
 14 התביעה. אני מחייב בזאת את הנتابעים, הדזית וסולידרית, לשלם לתובעות
 15 פיזיים סטטוטוריים לפי פקודת זכות יוצרים בסך של 180000 (מאה שמונבים
 16 אלף) ש"ח, להיום. החלוקה בין התובעות לפי בעלותן בזכיות היוצרים
 17 בתוכנות שהועתקו.
 18

19

20 אני מחייב את הנتابעים, הדזית וסולידרית, לשלם לתובעות לנتابעים שכנדג
 21 את הוצאות המשפט בתביעה וב התביעה שכנדג לפי תקנה 513 לתקנות סדר
 22 הדין האזרחי תשמ"ד-1984, בצוירוף ריבית והפרשי הצמדה מיום הוצאתו
 23 בפועל של כל פריט ועד לפירעון המלא בפועל. בגין הוצאות המשפט גם
 24 הוצאות כוני הנסים ועווריהם בביצוע החיפוש מכוח ההחלטה הממנה
 25 אותן וכן הוצאות הקלחת פרוטוקול בית-המשפט ותמלולו. עוד ישלמו
 26
 27

בתי המשפט

תא 554/00
4.8.02

בבית המשפט המחויז בחיפה

בפני כבוד השופט גدعון גינז

1 הנتابעים, הדדית וסולידרית, ל佗בעות שכ"ט עו"ד בתביעה (ובהתביעה שכנגד)
 2 בסך 30000 (שלושים אלף) ש"ח + מע"מ, להיום, וכן ישלמו הנتابעים כאמור
 3 שכ"ט עו"ד בתביעה שכנגד לנتابעים שכנגד 5-4-3 בסך 10000 (עשרה אלפיים)
 4 ש"ח + מע"מ, להיום.
 5
 6 ניתן והודיע בפורמי היום כ"ו באב תשס"ב, 4 באוגוסט 2002, בהעדר ב"כ הצדדים.
 7
 8

שופט

9

חנה אוחנה / d00055400a.1